

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 024475 17 U
Sarajevo, 11.09.2018. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Fatime Čatović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Općinski organ uprave Živinice, ul. Alije Izetbegovića broj 32., protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-206-9/16 BA od 06.01.2017. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, Vilsonovo šetalište broj 10, Sarajevo, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.09.2018. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tužene broj: UP1 03-1-37-1-206-9/16BA od 06.01.2017. godine, stavom I dispozitiva usvaja se prigovor protiv Općine Živinice i Kera&Disk d.o.o. Živinice, zbog obrade njenih ličnih podataka u postupku zasnivanja i prestanka radnog odnosa, stavom II nalaže se Općini Živinice da uništi dokumentaciju i podatke koji su prikupljeni od JU Služba za zapošljavanje Tuzlanskog kantona, Biro Živinice i Kera&Disk d.o.o. Živinice, u svrhu provođenja postupka Javnog konkursa za prijem državnih službenika za upražnjena radna mjesta u Općini Živinice, stavom III upozoravaju se JU Služba za zapošljavanje Tuzlanskog kantona, Biro Živinice i Kera&Disk d.o.o. Živinice, da lične podatke mogu dati ukoliko za to postoji valjan pravni osnov i u svrhu koja je u skladu sa tim pravnim osnovom, stavom IV određeno je da je Općina Živinice dužna u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja, obavijestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka u BiH o preduzetim aktivnostima u cilju izvršenja rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povreda odredaba upravnog postupka. U tužbi ističe da je po zahtjevu tužitelja, Agencija za državnu službu FBiH objavila javni konkurs za prijem državnih službenika na upražnjena radna mjesta u općinskom organu uprave Živinice. Po okončanju konkursa, dostavljene su liste uspješnih kandidata kao i mišljenje ADS FBiH, primjenjujući odredbe člana 31. Zakona o državnoj službi FBiH. Predmetna rješenja poništena su rješenjima Odbora državne službe za žalbe, te je predmet vraćen na ponovni postupak i donošenje odluke o izboru kandidata uz uvažavanje činjenice da kandidat ostvaruje pravo na prioriteto

zapošljavanje u odnosu na ostale kandidate iz razloga što ostvaruje pogodnosti propisane članom 16. Zakona o dopunskim pravima branilaca i članova njihovih porodica. Posebno ističe da je navedenim članom propisano da isti može primijeniti na pripadnike branilaca i članove njihovih porodica pod uslovom da su nezaposleni, kao i to da to pravo ne može ostvariti osoba kojoj je radni odnos prestao njenom krivicom. S obzirom da iz dokumentacije priložene uz prijavu na javni konkurs, nije bilo moguće utvrditi postojanje zakonskih uslova za ostvarivanje prava na prvenstvo pri zapošljavanju u skladu sa prethodno navedenim članom, na koji se i pozivala kandidat, to je tužitelj shodno odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, pribavio dokumentaciju i to: akt od Službe za zapošljavanje TK Biroa za zapošljavanje Živinice broj: 02/15-34-299-1/16 od 19.05.2016. godine, u kojem je navedeno da na dan 19.05.2016. godine ima zasnovan radni odnos u Tehnograd Tuzla kao i da je od 01.09.2011. – 01.09.2014. godine bila zaposlena u Kera&Disk d.o.o. Živinice, gdje je sporazumno raskinula radni odnos i akt Kera&Disk Živinice 131/16 od 23.09.2016. godine kojim se dostavlja fotokopija rješenja o prestanku radnog odnosa i fotokopija izjave o raskidu radnog odnosa. Dakle jasno je da je navedena dokumentacija pribavljena isključivo u svrhu provođenja konkursa za prijem državnih službenika, te da se u bilo koje druge svrhe neće koristiti, niti prosljeđivati trećim licima. Tužitelj smatra da je postupio u skladu sa članom 17. stav 2. Zakona o zaštiti ličnih podataka, a koji citira u nastavku. Predlaže sudu da se u skladu sa članom 29. Zakona o upravnim sporovima BiH održi javna rasprava zbog složenosti i značaja predmeta, kao i da Sud u skladu sa članom 18. Zakona o upravnim sporovima BiH svojom odlukom odgodi izvršenje pobijanog upravnog akta do donošenja presude. Konačno je predložio da sud donese presudu kojom se tužba uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vrati tuženoj na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu, tužena je u cijelosti ostala kod osporenog rješenja i predložila da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz sljedećih razloga:

U konkretnom slučaju, predmet ispitivanja tuženog organa je utvrđivanje zakonitosti prikupljanja ličnih podataka podnositeljice prigovora od strane Općine Živinice, odnosno zakonitost davanja tih podataka od strane Biroa za zapošljavanje i Kera&Diska d.o.o. Živinice. Rješavajući po prigovoru zbog obrade njenih ličnih podataka u vezi zasnivanja i prestanka radnog odnosa tužena je donijela osporeno rješenje kojim se stavom I dispozitiva rješenja usvaja prigovor i nalaže stavom II Općini Živinice da uništi dokumentaciju i podatke

koji su prikupljeni od Biro Živinice i Kera&Disk d.o.o. Živinice. Stavom III dispozitiva upozorava se Biro za zapošljavanje i Kera&Disk d.o.o. Živinice da lične podatke mogu dati ukoliko za to postoji valjan pravni osnov i u svrhu koja je u skladu sa tim pravnim osnovom. Stavom IV dispozitiva rješenja određuje se da je Općina Živinice dužna u roku od 15 dana od dana prijema rješenja obavjestiti Agenciju za zaštitu ličnih podataka BiH o preduzetim aktivnostima. Prema razlozima osporenog rješenja, proizilazi da je tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH u postupku rješavanja po prigovoru utvrdila da je Općinski načelnik nezakonito i samoinicijativno prikupljao informacije i dodatnu dokumentaciju o ranijim radnim odnosima podnositeljice i podatke vezane za status zaposlenosti, odnosno

trenutnom zaposlenju u dva ponovna postupka, čime je učinjena povreda principa iz člana 4. tačka a) i c) Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj: 49/06 do 89/11), i davanje ličnih podataka suprotno članu 17. Zakona.

Ova odluka tuženog – Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini je pravilna i zakonita.

Iz stanja spisa proizilazi da je podnositeljica prigovora podnijela prijavu na Javni konkurs za prijem državnih službenika na upražnjena radna mjesta kod tužitelja. U postupku izbora kandidata ovlaštenja tužitelja su jasno propisana, a to je da sa liste uspješnih kandidata postavi državnog službenika uz prethodno mišljenje Agencije za državnu službu FBiH. Provjera ispunjavanja uslova za svakog kandidata prethodno je bila nadležnost komisije za izbor. Ukoliko kandidat nije dostavio svu dokumentaciju ili je nije dostavio u roku koji je naznačen u konkursu, komisija za izbor će odbaciti takvu prijavu, što bi podrazumjevalo da takav kandidat neće učestvovati u daljem toku konkursne procedure. Nadležnost i ovlaštenja javnog organa se regulišu zakonom, te svako postupanje javnog organa mora biti u granicama zakonskih ovlaštenja. Tužitelj nije postupao u okviru svojih nadležnosti, te je kao javni organ tražio od Biro za zapošljavanje da mu dostavi podatke o podnositeljici prigovora koji se tiču njenog statusa, iako je podnositeljica dostavila uvjerenje od Biroa, što znači da tužitelj sumnja u tačnost podataka sadržanih u uvjerenju koje je izdao javni organ. Pozivanje tužitelja na odredbu člana 16. Zakona o dopunskim pravima boraca i članova njihovih porodica nije osnovano. Uvidom u spis, utvrđeno je da je Kera&Disk d.o.o. Živinice dostavio Općinskom načelniku Živinice podatke koji se odnose na radno pravni status podnositeljice (rješenje o prestanku radnog odnosa i izjava podnositeljice prigovora), i to bez provođenja postupka osnovanosti takvog zahtjeva. Takvi podaci spadaju u domen privatnosti pojedinca, te sa njima treba postupati u skladu sa principima obrade ličnih podataka propisanim Zakonom o zaštiti ličnih podataka. Pozivanje tužitelja na odredbu člana 16. Zakona o dopunskim pravima boraca i članova njihovih porodica nije osnovano. Navod tužitelja da je u smislu navedene odredbe prikupljao lične podatke podnositeljice prigovora nisu utemeljeni niti pruža pravni osnov za korištenje ličnih podataka. Naime, prijava podnositeljice prigovora je prihvaćena kao potpuna, blagovremena i uredna, te tužitelj nije mogao prikupljati lične podatke na način kako je to uradio, odnosno 11 mjeseci nakon zatvaranja konkursa. Dodatno utvrđivanje činjeničnog stanja od strane tužitelja koji je i raspisao konkurs za popunu upražnjenih radnih mjesta nije zakonom predviđeno.

Po ocjeni ovog Vijeća kod naprijed utvrđenog činjeničnog stanja, pravilan je zaključak tuženog organa da je tužitelj prilikom obrade ličnih podataka postupao suprotno odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka, i to odredbi člana 4. stav 1. tačka a) Zakona, koja propisuje da se lični podaci obrađuju na pravičan i zakonit način. Kada su u pitanju javni organi, pravni osnov za obradu ličnih podataka može biti samo zakon koji reguliše rad tog organa. Princip obrade ličnih podataka propisan je tačkom c) istog člana kojim je propisano da se lični podaci obrađuju samo u mjeri i obimu koji je neophodan za ispunjenje određene svrhe. S obzirom na činjenicu da je tužitelj kao kontrolor obrade ličnih podataka lične podatke podnositeljice prigovora prikupljao u svrhu provođenja konkursne procedure i zasnivanja radnog odnosa, a to je da je od Biroa za zapošljavanje Živinice tražio da mu dostavi podatke koji se tiču statusa kao i akte o zasnivanju i prestanku radnog odnosa kod ranijih poslodavaca, Vijeće nalazi pravilnim zaključak Agencije da prikupljanje ovih

podataka predstavlja prekomjernu obradu ličnih podataka podnositeljice prigovora od strane tužitelja, što predstavlja postupanje suprotno naprijed navedenim zakonskim propisima.

Odredbom člana 17. stav 1. Zakona o zaštiti ličnih podataka propisano je da kontrolor podataka ne može dati lične podatke trećoj strani prije nego što o tome obavijesti nosioca podataka. Ako nosilac podataka ne odobri davanje ličnih podataka, oni se ne mogu otkriti trećoj strani osim ako to nije u javnom interesu. Stavom 2. istog člana je propisano da je kontrolor ličnih podataka ovlašten lične podatke dati na korištenje drugim trećim stranama na osnovu pisanog zahtjeva treće strane, ako je to potrebno radi obavljanja poslova u okviru zakonom utvrđene nadležnosti ili ostvarivanja zakonitih interesa treće strane.

Stoga je pravilan zaključak tuženog organa da je prikupljanje i dostavljanje prethodno navedenih podataka od strane Biroa za zapošljavanje Živinice, kao i Kera&Disk d.o.o. Živinice bez pravnog osnova i u suprotnosti i sa odredbom člana 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka, kao i to da je tužitelj postupao nezakonito prilikom prikupljanja predmetne dokumentacije u obimu i na način koji je suprotan članu 4. tačka a), b) i c) Zakona o zaštiti ličnih podataka. Naime, članom 17. Zakona o zaštiti ličnih podataka je eksplicitno propisana zabrana davanja ličnih podataka na korištenje trećim stranama, za čiju obradu odnosno korištenje nisu ovlašteni, tj. ne posjeduju saglasnost nosioca podataka, pod uslovom da je svrha za koju se lični podaci traže suprotna odredbi člana 4. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Dakle, cilj ovog Zakona je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose.

Nije uvažen prijedlog tužitelja da sud u upravnom sporu zakaže raspravu iz razloga što upravni spor sud rješava na temelju činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, a samo izuzetno iz razloga navedenih u odredbi člana 34. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud može odrediti raspravu radi rješavanja upravnog spora. Osim toga, tužitelj nije obrazložio zakonske razloge zbog kojih smatra da je sporna stvar složena te da je potrebno održavanje usmene rasprave radi boljeg razjašnjenja stanja stvari. Na osnovu stanja spisa ovo vijeće smatra da se za rješavanje sporne stvari ne treba održati usmena rasprava, jer za njeno održavanje ne postoje zakonski razlozi iz člana 29. Zakona o upravnim sporovima BiH.

Sud nije odlučivao povodom zahtjeva za odgodu izvršenja osporenog rješenja, imajući u vidu da je tuženi organ dana 23.02.2017. godine dostavio Sudu rješenje broj: UP1 03-1-37-1-206-19/16 od 22.02.2017. godine, kojim se zahtjev za odgodu izvršenja osporenog rješenja odbija kao neosnovan.

Iz svega izloženog, ovaj Sud je utvrdio da se osporena odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni zakona, te da u postupku koji je predhodio donošenju konačne odluke nije bilo povrede postupka, zbog čega tužba tužitelja nije osnovana, pa je na temelju člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Fatima Čatović

Tačnost prepisa ovjeren	potvrđuje
	poslenik Suda

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo